

Tussendoor een gedicht!

dinsdag, 13 februari 2007

Grabmal eines jungen Mädchens

Rainer Maria Rilke. Wir gedenkens noch. Das ist, als müßte
alles dieses einmal wieder sein.

Wie ein Baum an der Limonenküste
trugst du deine kleinen leichten Brüste
in das Rauschen seines Bluts hinein:

- jenes Gottes.

< >< >< >< >< >Und es war der schlanke
Flüchtling, der Verwöhnende der Fraun.
Süß und glühend, warm wie dein Gedanke,
überschattend deine frühe Flanke
und geneigt wie deine Augenbraun.

Grafsteen van een jong meisje

Rainer Maria Rilke.

We denken er nog aan. Het is, als moet

dit alles ooit opnieuw gebeuren.

Als een boom aan de limoenenkust het doet,

liet jij licht je kleine borsten geuren

in het ruisen van zijn bloed:

- van gene god.

< >< >< >< >< >En het was de vluchteling slank,
de verwenner van de vrouwen. Van je denken: zoet en gloeiend, warme klank,
overschaduwend je vroege flank
en neigend als je wenkbrauwen.

Vertaling: Dirk De Cock, Brussel, 1 februari 2007, Memlingzaal, 15.00u.